

DECIZIA nr. 2363/2866 din 2017
privind soluționarea contestațiilor formulate de către
SC X SRL
înregistrate la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/19.08.2016 si x/05.10.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov- Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresele nr. x/18.08.2016 respectiv x/04.10.2016 inregistrate la D.G.R.F.P. Brasov sub nr.x/19.08.2016 si x/05.10.2016 asupra contestatiilor formulate de catre SC x SRL cu sediul in Ludus, str.x, nr.x, jud.Mures, CUI x.

Contestatiile sunt formulate impotriva obligatiilor de plata stabilite de organele fiscale din cadrul Administratiei Pentru Contribuabili Mijlocii Brasov prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x din 14.07.2016, cu titlu de accesorii in valoare de x lei, din care:

- dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA x lei
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente „venituri din despagubiri” x lei

si prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/13.09.2016 prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentand dobanzi aferente veniturilor din despagubiri.

Contestatiile au fost depuse in termenul legal prevazut de art. 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare respectiv de art. 270 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală in raport de comunicarea Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii, astfel:

Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/14.07.2016 a fost comunicata contestatorului in data de 21.07.2016 conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul contestatiei si depunerea contestatiei la oficiul postal Ludus in data de 09.08.2016, conform stampilei CN Posta Romana.

Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x13.09.2016 a fost comunicata contestatorului in data de 21.09.2016 conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul contestatiei si depunerea contestatiei la oficiul postal Ludus in data de 27.09.2016, conform stampilei CN Posta Romana.

Avand in vedere ca SC x SRL a formulat contestatie pentru fiecare act administrativ fiscal emis de organul fiscal din cadrul Administratiei pentru Contribuabili Mijlocii constituita la nivelul Regiunii Brasov , urmeaza a se conexeza dosarele contestatiilor cu privire la obligatiile de accesorii aferente TVA respectiv „venituri din despagubiri” in valoare totala de x lei stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/14.07.2016 respectiv prin Decizia referitoare obligatiile de plata accesoriinr.x/13.09.2016, in conformitate cu prevederile pct. 9.5 din Ordinul nr.3741/2015 emis de Presedintele ANAF privind aprobarea instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care dispune:

“În situatiile în care organele competente au de solutionat doua sau mai multe contestatii, formulate de aceeași persoana fizica sau juridica împotriva unor titluri de creanta fiscala, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleasi organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligatii fiscale sau tipuri diferite, dar care

sub aspectul cuantumului se influenteaza reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, daca prin aceasta se asigura o mai buna administrare si valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”.

Constatând că în speta, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 270 și art. 272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este investită să soluționeze contestația formulată de SC x SRL.

I. SC x SRL, prin contestațiile depuse la Administrația Pentru Contribuabili Mijlocii Brașov, înregistrate sub nr. x/12.08.2016 și x/29.09.2016 solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de calcul accesorii nr.x/14.07.2016, respectiv anularea Deciziei de calcul accesorii nr.x/13.09.2016 pentru următoarele motive:

Petenta susține faptul că nu i s-a comunicat decizia privind obligația principală de plată în baza căreia s-au calculat accesoriile, respectiv „*Declaratia nr.x9/14.01.2016*”, motiv pentru care nu cunoaște natura debitului invocat în cadrul anexei la Decizia nr.x14.07.2016.

Totodată se precizează faptul că deciziile privind accesoriile au fost emise nelegal întrucât nu se cunoaște natura obligației fiscale principale.

Totuși, petenta remarcă faptul că „*declaratia*” se referă la Decizia penală nr.x din data de 14.01.2016 a Curții de Apel Timișoara, pronunțată în dosarul penal nr.x, dosar în care SC x SRL a avut calitatea de inculpat.

Cu privire la sumele pretinse de către organul fiscal în temeiul acestei hotărâri judecătorești, petenta susține că sunt nelegale pe motivul că nu au fost dispuse în sarcina petentei prin hotărâre, precizând faptul că SC x SRL a fost obligată la plată unei amenzi penale de x lei respectiv la plată unor despăgubiri civile, cu dobânzile legale aferente.

Prin contestația înregistrată la Administrația pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. x/29.09.2016 petenta menționează faptul că prin dispozitivul Deciziei penale nr.x/14.01.2016 s-au stabilit în sarcina SC x SRL următoarele obligații de plată:

- debit principal în cuantum de 89.312 lei
- obligații de plată accesorii : dobânda legală aferentă sumei de 89.312 lei.

Totodată se precizează faptul că decizia penală constituie titlu de creanță pentru recuperarea sumelor stabilite cu titlu de despăgubire, având caracter executoriu în baza art.550 alin.1 din CPP. Prin această decizie penală s-a stabilit și s-a individualizat creanța fiscală, sumele stabilite cu titlu de despăgubiri civile în favoarea ANAF.

Petenta susține că dispozitivul deciziei penale nr.x/14.01.2016 dispune obligația plății dobânzilor legale, nicidecum a dobânzilor și/sau a penalităților de întârziere stabilite potrivit Codului de procedură fiscală.

Totodată se precizează faptul că dobânda legală la care au fost obligați prin decizia penală trebuia calculată potrivit art.1,alin3, art.2, art.3 alin.2 și alin.3 din OG nr.13/2011.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/14.07.2016, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Brașov, a calculat accesorii pentru plată cu întârziere, în suma totală de x lei, pentru perioada 11.11.2011-14.07.2016, astfel :

- x lei reprezentând dobânzi și x lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA în suma de x lei, individualizată prin Dec.300 nr.x/ 25.02.2016 pentru perioada 25.02.2016-26.02.2016

- x lei reprezentând dobânzi și x lei reprezentând penalități de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri în suma de x lei individualizată prin Dec.nr.x 14.01.2016 pentru perioada 11.11.2011-14.07.2016.

Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/13.09.2016, Administratia pentru Contribuabili Mijlocii constituita la nivelul Regiunii Brasov a calculat pentru plata cu intarziere a veniturilor din despăgubiri, dobanzi în suma totala de x lei, pentru perioada 14.07.2016-25.08.2016.

III. Luand în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare în perioada verificata, se retine:

1. *Cu privire la accesoriile aferente TVA in suma totala de x lei din care x lei reprezentand dobanzi si x lei reprezentand penalitati de intarziere **cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov, prin Serviciul Solutionare Contestatii 2, poate sa se pronunte asupra sumelor stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/14.07.201616 in conditiile in care petentul prin contestatia formulata nu prezinta motive de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste suma totala de x lei.***

În fapt, prin Decizia de calcul accesorii nr.x/14.07.2016, Administratia pentru Contribuabili Mijlocii Brasov a stabilit de plata in sarcina SC x SRL, dobanzi in valoare de x lei respectiv penalitati de intarziere in suma de x lei aferente debitului reprezentand TVA individualizat prin Dec.300 nr.x/25.02.2016.

In drept, avand in vedere faptul ca acest capat de cerere din contestatia formulata de catre SC x SRL nu este motivat in fapt si in drept, nu sunt prezentate documente din care sa rezulte o alta situatie decat cea stabilita de organele fiscale prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/14.07.2016, in speta sunt aplicabile prevederile art.269 din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare care dispun :

"(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii."

La pct.2.5 coroborat cu pct.11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul 3741/2015, se prevede:

2.5“ Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

11.1" Contestatia poate fi respinsa ca:

*b) nemotivata, în situatia în care contestatorul **nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;**"*

Totodata art.276 alin(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

ART. 276 Soluționarea contestației

„(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestația formulată contestatorul trebuie să menționeze atât obiectul cât și motivele de drept și de fapt, precum să prezinte dovezi în susținerea acesteia; în speță, organele de soluționare nu se pot substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care înțelege să conteste actul administrativ fiscal, contestația formulată **urmând a fi respinsă ca nemotivată** pentru obligațiile fiscale accesorii în sumă de **x lei**.

2. Cu privire la sumele de **x lei**(**x lei din Dec. calc. acc. nr. x/14.07.2016+x lei din dec. calc. Acc. nr.x/13.09.2016**) respectiv **x lei**(**din dec. Calc. accesorii nr. x/14.07.2016**) reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri, **cauza supusă soluționării DGRFP Brașov-Serviciul Soluționare Contestații 2, este dacă SC x SRL datorează accesoriile aferente veniturilor din despăgubiri în condițiile în care obligațiile fiscale principale pentru care s-au calculat accesoriile contestate au fost stabilite prin Decizia penală nr.x/14.01.2016, iar accesoriile se calculează de la data scadenței și până la data plății, inclusiv, contestatarul nefăcând dovada că a achitat în termenul legal obligațiile de plată principale.**

In fapt, prin Sentința Penală nr.x/03.04.2014 Tribunalul Timiș a obligat pe SC x SRL la plata unei despăgubiri civile în favoarea Ministerului Finanțelor Publice în cuantum de **x lei**. Sentința penală cu nr.x/03.04.2014 a rămas definitivă prin Decizia penală nr.x/14.01.2016 emisă de Curtea de Apel Timișoara-Secția Penală în dosarul nr.x.

În baza deciziei penale, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii a procedat la debitarea în evidență pe platitor pe tipul de impozit “Venituri din despăgubiri” a sumei de **x lei** reprezentând despăgubiri civile la categoria “debit”, tip document “hotărâre judecătorească”.

Având în vedere faptul că tipul de obligație “Venituri din despăgubiri” nu se încadrează în categoria obligațiilor pentru care nu se datorează accesorii, prevăzute la art.173*) alin 2 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, s-a procedat la emiterea deciziei de calcul accesorii nr.x/14.07.2016 în suma de **x lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri.

Din adresa Administrației pentru Contribuabili Mijlocii Brașov nr.x/04.10.2016 reiese faptul că SC x SRL a achitat debitul restant în suma de **x lei** în data de 25.08.2016 și a solicitat certificat de atestare fiscală

La data emiterii certificatului de atestare fiscală, conform procedurii s-a emis decizia de accesorii nr.x/13.09.2016 prin care s-au stabilit dobânzi în suma de **x lei** începând din data de 14.07.2016(data emiterii deciziei de calcul accesorii nr.x/14.07.2016) până la data de 25.08.2016(data plății debitului restant)

Petenta prin contestația depusă susține că nu i s-a fost comunicat debitul principal în baza căreia au fost calculate accesoriile contestate.

Totodată se precizează faptul că Decizia penală dispune obligația de plată doar a dobânzii legale, nicidecum accesoriile stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, astfel titlul de creanță nu îl constituie Decizia de calcul accesorii nr.x/14.07.2016, ci Decizia penală nr.x/14.01.2016 îl constituie titlul de creanță.

În drept, pentru perioada până la 31.12.2015, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 86 alin. (1) art. 88, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, care stipulează:

“Art. 86 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

[...]

Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

[...]

Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere.**

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0.04% (0,03% începând cu 01.03.2014) pentru fiecare zi de întârziere.”

[...]

Art. 120¹ Penalități de întârziere

1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Pentru perioada 01.01.2016-25.08.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 95 art. 98, art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

art. 95 Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

art. 98 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii;

art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

art. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. Accesorii se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art.9 din Ordonanta nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar precizează:

“Dobânzile percepute sau plătite de Banca Națională a României, de instituțiile de credit, de instituțiile financiare nebancare și de Ministerul Finanțelor Publice, precum și modul de calcul al acestora se stabilesc prin reglementări specifice.”

Referitor la afirmatia petentei cu privire la faptul ca prin Decizia penala a fost obligata numai la plata dobanzii legale si avand in vedere prevederile legale citate mai sus la care si petenta face referire se retine ca dobanzile percepute de Ministerul Finantelor Publice si modul de calcul al acestora se stabilesc prin reglementari specifice in speta prin prevederile OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare in vigoare pana la data de 01.01.2016 respectiv Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, incepand din data de 01.01.2016.

Totodata art.1 si art.2 din OG nr.92/2003 privind CPF, republicata prevad urmatoarele:

„Art. 1 Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

a) înregistrarea fiscală;

b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale.

Art. 2 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute la art. 1, se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”,

iar art.2 is art.3 din Legea nr.207/2015 privind CPF sunt prevazute urmatoarele:

“ART. 2 Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

a) administrarea drepturilor vamale;

b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere și a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului;

c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale.

(3) În scopul aplicării alin. (2), drepturile vamale și redevențele sunt asimilate creanțelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b).

ART. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că accesoriile în sumă de x lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri, au fost calculate de către organele fiscale pentru neplata în termen legal de societate a obligațiilor de plată stabilite de Tribunalul Timis prin Sentinta penala nr.x/03.04.2014 ramasa definitiva prin Decizia Penala nr.x/14.01.2016 emisa de Curtea de Apel Timisoara in dosarul penal nr.x.

Prin contestatiile depuse, petenta sustine ca nu i-a fost comunicată de către organul fiscal decizia privind obligațiile principale de plată în baza căreia s-au calculat accesoriile, respectiv Declarația nr. x/14.01.2016, astfel că aceasta precizează că nu cunoaște natura debitului invocat în cadrul anexei la Decizia nr. x/14.07.2016.

Referitor la titlul de creanță prin care s-a individualizat obligația fiscală în cuantum de x lei, reprezentând “venituri din despăgubiri”, în soluționarea contestației se reține că, potrivit susținerilor organelor fiscale emitente ale actelor administrative fiscale atacate, din Adresa nr. x/18.08.2016, „...în data de x s-a primit de la Administrația Județeană a Finanțelor Timiș adresa nr. x/02.06.2016 înregistrată la Administrația pentru Contribuabili

Mijlocii sub nr.x/09.06.2016 prin care ni se comunică spre executare Decizia penală nr. x/14.01.2016 prin care a rămas definitivă Sentința penală nr. x/03.04.2014, obligând societatea la plata unor despăgubiri civile față de partea civilă Ministerul Finanțelor Publice în cuantum de x lei.

În baza acesteia s-a procedat la debitarea în evidența pe plătitor pe tipul de impozit „Venituri din despăgubiri” a sumei de x lei reprezentând despăgubiri civile, la categoria „Debit”, tip document „Hotărâre Judecătorească”.

Având în vedere cele redat anterior, susținerile petentei din contestații, referitoare la natura debitului înscris în anexele la Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/14.07.2016 și nr. x/13.09.2016, precum și la documentul prin care s-a individualizat obligația principală de plată de x lei, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

De altfel, în cuprinsul celor două contestații, petenta face trimitere la titlul de creanță în baza căruia au fost stabilite în sarcina sa obligațiile de plată în sumă de x lei, cu titlu de „despăgubiri civile” și anume Decizia penală nr. x/14.01.2016 a Curții de Apel Timișoara prin care a rămas definitivă Sentința penală nr. x03.04.2014 dată de Tribunalul Timișoara, susținând însă că *“dispozitivul deciziei dispune clar obligația de plată doar a dobânzii legale, nicidecum a dobânzilor și/sau a penalităților de întârziere stabilite potrivit Codului de procedură fiscală...”* și că *“dobânda legală la care am fost obligați prin decizia penală, este cea calculată potrivit art. 1, alin. 3, art. 2, art. 3, alin. 2 și 3, O.G. nr. 13/2011.*

În soluționarea contestațiilor se rețin prevederile art. 173 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *“Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”*, tipul de obligație „Venituri din despăgubiri” neregăsindu-se între cele la care face referire textul de lege anterior redat, pentru care nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Referitor la dispozițiile O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, prevederi legale invocate de către petentă în susținerea cauzei sale, în soluționarea contestației se reține că acestea nu sunt incidente în cauză, întrucât actul normativ respectiv reglementează nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești existente în baza unor contracte civile sau comerciale și prevede expres care este materia juridică în care se poate aplica, respectiv convenții încheiate între părți și care privesc plata unei obligații bănești sau restituirea împrumutului.

Astfel, respectivele dispoziții legale nu sunt aplicabile în speță, întrucât în cauză nu a existat vreun contract între petentă și organele fiscale, așa încât nu pot fi aplicabile dispoziții care reglementează expres raporturile născute din convenții.

În soluționarea contestațiilor se reține și faptul că prin Decizia nr. 17/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 19 din Codul de procedură penală, a decis că *„În cauzele penale având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute în Legea nr. 241/2005, instanța, soluționând acțiunea civilă, dispune obligarea inculpatului condamnat pentru săvârșirea acestor infracțiuni la plata sumelor reprezentând obligația fiscală principală datorată și la plata sumelor reprezentând obligațiile fiscale accesorii datorate, în condițiile Codului de procedură fiscală.”*

In concluzie, prin modalitatea în care reclamanta a înțeles să motiveze contestațiile nu se poate identifica vreun element însoțit de probe, argumentat legal care să contrazică și să înlăture considerentele în baza cărora organele fiscale au stabilit în sarcina sa obligații fiscale accesorii constând în dobânzi și penalități de întârziere aferente despăgubirilor civile la plata cărora aceasta a fost obligată prin Decizia penală nr. x/14.01.2016 a Curții de Apel Timișoara.

Drept urmare, având în vedere dispozițiile art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: „(1) *Contribuabilul /Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*”, simplele afirmații ale petentei ce nu au la bază prevederi legale incidente în speță, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

În concluzie, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că accesoriile aferente veniturilor din despagubiri stabilite prin Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/14.07.2016 și x/13.09.2016 au fost calculate de către organele fiscale, în baza celor stabilite prin Decizia penală nr.x/14.01.2016 a Curtii de Apel Timisoara în dosarul penal nr.x, ținând seama de dispozițiile exprese ale art. 119 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 173 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele prezentate, întrucât prin Decizia penală nr.x/14.01.2016 a Curtii de Apel Timisoara s-a stabilit ca SC x SRL va plăti o despagubire în suma de x lei pentru Ministerul Finanțelor Publice, lucru care nu s-a întâmplat până la data scadenței, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii Brașov în mod legal a stabilit accesorii în suma de x lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente „*veniturilor din despagubiri*” . Drept urmare, având în vedere prevederile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, **se va respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la accesoriile în sumă de x lei aferente veniturilor din despagubiri** (x lei dobânzi + x lei penalități de întârziere)

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, în baza art.272, art.273, art.276, art.277 și art. 279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC x SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/14.07.2016, pentru suma totală de **x lei**, din care x lei dobânzi aferente TVA și x lei penalități de întârziere aferente TVA.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestațiilor formulate de SC x SRL împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/14.07.2016 și nr.x/13.09.2016 , cu privire la suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei dobânzi aferente veniturilor din despagubiri
- x lei penalități de întârziere aferente veniturilor din despagubiri

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

DIRECTOR GENERAL,

x